

เรื่องเล่าชาติพันธุ์และอาชญากรรมในพื้นที่ “บ้าน” ใน *Happy Birthday, Tuerke: einkayankaya-roman*
Ethnic Narratives and Crime in “Home” Space in *Happy Birthday, Tuerke: einkayankaya-roman*

ชุตินา เกตพงษ์ชัย¹

Chutima Katepongchai¹

บทคัดย่อ

บทความวิจัยชิ้นนี้มุ่งศึกษาการวิพากษ์ได้กลับวาทกรรมชาติพันธุ์ของสังคมเยอรมันกระแสหลักที่ส่งผลต่อการนำเสนอภาพแทนชาวเติร์กพลัดถิ่นและชาวเยอรมันเชื้อสายเติร์กในงานเขียนเรื่อง *Happy Birthday, Tuerke!: ein kayankaya-roman* (1987) โดยอาศัยประเด็นเรื่องการใช้ความรุนแรงในพื้นที่ “บ้าน” และการสืบสวนข้อเท็จจริงจากมุมมองของคนชายขอบอย่างตัวละครผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเติร์กเข้ามาประกอบการวิเคราะห์ตัวบทที่คัดสรร จากการศึกษพบว่า มุมมองและการดำเนินเรื่องโดยตัวละครนักสืบเชื้อสายเติร์กช่วยเผยให้เห็นภาพสังคมเยอรมันตะวันตกช่วงก่อนการรวมชาติเยอรมนีในลักษณะของเครือข่ายสังคมที่มีความซับซ้อนและประกอบไปด้วยกลุ่มคนหลากหลายชาติพันธุ์และมีหลายอัตลักษณ์แต่สัมพันธ์กันในทางใดทางหนึ่ง มากกว่าสังคมที่ประกอบไปด้วยกลุ่มคนสองขั้วต่าง อันได้แก่ ชาวเยอรมันและกลุ่มคนชายขอบอื่นๆ ตามทัศนคติของสังคมเยอรมันกระแสหลัก ตลอดจนสะท้อนให้เห็นการใช้ความรุนแรงระหว่างกลุ่มคนที่อยู่ในพื้นที่เยอรมนีร่วมสมัย ซึ่งเป็นผลมาจากการทุจริตคอร์รัปชันและวิกฤตอัตลักษณ์พลัดถิ่นของตัวละคร

ABSTRACT

This article aims to study the counter-arguments against ethnic discourses in German mainstream which often affect the cultural representation of Turkish immigrants and Turkish-German people in the writing *Happy Birthday, Tuerke!: ein kayankaya-roman* (1987) by analyzing through the aspect of violence in “Home” space and of investigating facts by a Turkish-German character as a marginalized person. The study shows that the view and the performance of the Turkish-German fictional detective character help exposing the image of West German society before the reunification as a complex social network consisting of diverse ethnic groups and identities which relate to one another in some kind of way. It has gone beyond the German mainstream viewpoint which claims the society to consist of only the binary between German people and other marginalized groups. Also, the selected writing reflects the using of violence among people in the contemporary space which was affected by the corruption and the diaspora identity crisis of the fictional characters.

Key Words: narrative, Turkish-German, home, crime

E-mail address: chutima-kate@hotmail.com

¹ ภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ 10330

¹ Department of Comparative Literature, Faculty of Arts, Chulalongkorn University, Bangkok 10330

คำนำ

การนำเสนอภาพแทนชาวเติร์กพลัดถิ่นและชาวเยอรมันเชื้อสายเติร์กตามทัศนคติของสังคมเยอรมัน กระแสหลักมักให้ภาพคนพลัดถิ่นเหล่านี้ในเชิงแบบฉบับตายตัวว่า พวกเขาเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ “ชาวตะวันออก” ที่มีวิถีชีวิตและค่านิยมที่แตกต่างจากชาวเยอรมัน โดยเฉพาะในเรื่องของการไร้ความสามารถด้านภาษา และการใช้ชีวิตครอบครัวตามระบบบิดาธิปไตยหรือระบบชายเป็นใหญ่ที่ทำให้ชาวเยอรมันรู้สึกวิตกกังวล ส่งผลให้ชายพลัดถิ่นเชื้อสายเติร์กถูกเข้าใจว่ามีความป่าเถื่อนก้าวร้าว และมีแนวโน้มที่จะใช้ความรุนแรงคล้ายกับผู้ร้ายหรืออาชญากร ในขณะที่หญิงพลัดถิ่นเชื้อสายเติร์กเองก็ถูกเข้าใจว่าได้รับการกดขี่และเป็นเสมือนเหยื่อของความรุนแรงเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม งานเขียนเรื่อง *Happy Birthday, Tuerke!: ein kayankaya-roman* (1987) ของนักเขียนชาวเยอรมันชื่อ ยาคอบ อาร์จูนี เลือกว่าจะนำเสนอเรื่องภาพแทนด้านชาติพันธุ์และเรื่องความรุนแรงด้วยมุมมองที่แตกต่าง ผ่านตัวละครนักสืบเชื้อสายเติร์กชื่อนายเคมาล คายันคายา ที่ได้รับการจ้างให้สืบคดีฆาตกรรมแรงงานชาวเติร์กพลัดถิ่นคนหนึ่งในเมืองแฟรงค์เฟิร์ต เรื่องเล่าจากการรวบรวมข้อมูลที่น่าสงสัยและเหตุการณ์ที่คล้ายจะไม่เกี่ยวเนื่องกันระหว่างตัวละครชาวเยอรมันและตัวละครผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเติร์กเผยให้เห็นการโต้ตอบและการตั้งคำถามกับวาทกรรมภาพแทนผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเติร์กของสังคมเยอรมันกระแสหลักว่า แท้จริงแล้ว คนทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในชนชั้นใดและมาจากชาติพันธุ์ไหน ก็สามารถใช้ความรุนแรงและเป็นผู้กระทำผิดได้ทั้งนั้น ตลอดจนทัศนคติของสังคมเยอรมันกระแสหลักต่างหากที่พยายามก่อ “อาชญากรรม” ที่ร้ายแรงกว่า นั่นคือการกดทับหรือการกำจัดผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเติร์กออกไปจากพื้นที่สังคมเยอรมันด้วยความรุนแรงในรูปแบบต่างๆ แม้ว่าตัวละครผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเติร์กทั้งชายและหญิงจะมีลักษณะที่ตรงข้ามกับภาพแทนเชิงชาติพันธุ์ข้างต้น และกลายเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเยอรมันร่วมสมัยไปแล้วก็ตาม ดังจะกล่าวต่อไปในบทความนี้

ความรุนแรงและเครือข่ายอาชญากรรมในพื้นที่ “บ้าน”

งานเขียนเรื่อง *Happy Birthday, Tuerke!: ein kayankaya-roman* เป็นนวนิยายเรื่องแรกในชุดนิยายสืบสวนสอบสวนของตัวละครนักสืบเคมาล คายันคายา ของนักเขียนชาวเยอรมันชื่อ ยาคอบ อาร์จูนี โดยเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุฆาตกรรมแรงงานชายชาวเติร์กพลัดถิ่นชื่ออาเม็ด ฮามูล ที่ถูกแทงจนเสียชีวิตในย่านสถานีรถไฟของเมืองแฟรงค์เฟิร์ต ตำรวจเยอรมันไม่สนใจที่จะสืบคดีนี้ต่อ ภรรยาเชื้อสายเติร์กของผู้ตายจึงมาจ้างวานนักสืบหนุ่มเชื้อสายเติร์กคนนี้ให้ช่วยหาคนร้ายที่ฆ่าสามีของเธอ การไล่ตามสืบหาฆาตกรและสืบสวนข้อเท็จจริงด้วยความยากลำบากและเสี่ยงต่อชีวิตของนักสืบเคมาลได้นำไปสู่การเปิดโปงสังคมคอร์รัปชันและเครือข่ายการก่ออาชญากรรมในสังคมเยอรมันตะวันตกช่วงปลายยุค 80 ตลอดจนปัญหาเรื่องคนพลัดถิ่นและการสร้างครอบครัวของพวกเขาท่ามกลางวิถีแปลกถิ่นอย่างระบบทุนนิยมแบบเยอรมัน

นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนมักมุ่งเน้นที่ประเด็นปัญหาสังคมอย่างใดอย่างหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างสังคมโดยรวม โดยสะท้อนให้เห็นความตึงเครียดและความไม่ยุติธรรมของระบบหรือแนวคิดสังคมกระแสหลัก จนนำไปสู่การใช้ความรุนแรงเพื่อกดทับหรือต่อต้านแนวคิดดังกล่าวในที่สุด บริบทเวลาในเรื่องนี้คือช่วงปี ค.ศ. 1981-1985 ซึ่งเป็นช่วงก่อนการรวมชาติเยอรมนี เยอรมนีตะวันตกขณะนั้นกำลังเผชิญปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำและปัญหาสังคมมากมายที่เป็นผลจากระบบทุนนิยม เช่น ตลาดมืด การแอบกักตุนสินค้า การประกอบอาชีพผิดกฎหมาย การค้ายาเสพติด และอาชญากรรมเล็กๆ น้อยๆ (Fullbrook, 1996) ชาวเติร์กพลัดถิ่นและชาวเยอรมันเชื้อสายเติร์กในเยอรมนีตะวันตกช่วงนั้นยังถือเป็นชนชั้นที่ด้อยที่สุดในสังคมและมักจะถูกเหยียด

เชื้อชาติอยู่เสมอ โดยอาชีพที่พวกเขา มักจะได้ทำเป็นอาชีพที่ชาวเยอรมันส่วนใหญ่ไม่ต้องการทำ ได้แก่ อาชีพกรรมกร อาชีพพนักงานเก็บขยะหรือพนักงานขนสินค้า หรือต้องหันมาประกอบธุรกิจส่วนตัว เช่น การเปิดร้านค้าเล็กๆ หรือการทำอาชีพอิสระอย่างนักสืบเคมัล แต่ในบางครั้งพวกเขาจำเป็นต้องทำงานผิดกฎหมายเป็นอาชีพเสริมด้วย เพราะรายได้จากอาชีพหลักไม่เพียงพอต่อการดูแลสมาชิกทุกคนในครอบครัว

การสืบสวนคดีฆาตกรรมของนักสืบเคมัลเริ่มขึ้นเมื่อ อิลเธอ ภรรยาเชื้อสายเดิร์กของผู้ตายได้บอกเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งหมดให้นักสืบเคมัลฟัง ทั้งเรื่องการตายของสามีและพื้นเพความเป็นมาของครอบครัว ครอบครัวของอิลเธอประกอบไปด้วยพ่อ แม่ พี่ชายชื่อยิลมาช และน้องสาวคนเล็กชื่อไอเซ อิลเธอและนายอาเม็ดผู้ตายรู้จักและแต่งงานกันได้เพราะอาเม็ดกับพ่อของอิลเธอเป็นเพื่อนรักกันมานาน และพ่อของอิลเธอยังพาอาเม็ดไปทำงานที่นาส่งสียบางอย่างด้วยกัน หลังแต่งงานอาเม็ดย้ายเข้ามาอาศัยร่วมกับครอบครัวอิลเธอและมีลูกเล็กๆ ด้วยกันสองคน แต่ในช่วงสามปีก่อนหน้าที่อาเม็ดจะเสียชีวิต พ่อของอิลเธอก็ถูกรถชนจนเสียชีวิตคาที่ไปเสียก่อน ครอบครัวนี้จึงดูเงิบเหงาและหดหู่ลงไป อย่างไรก็ตาม ช่วงที่พ่อของอิลเธอยังมีชีวิตอยู่ ความสนิทสนมของพ่อกับลูกเขยอาเม็ดมีมากเพราะนอกจากทั้งคู่จะเป็นเพื่อนรักที่ใช้ชีวิตคึกคะนองคล้ายคลึงกันแล้ว พวกเขายังต้องใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางวัฒนธรรมแปลกหน้าในฐานะแรงงานพลัดถิ่นเหมือนกันจึงมีความเข้าใจกัน ซึ่งยังเน้นความห่างเหินระหว่างพ่อกับลูกชายคนโตอย่างยิลมาชตามไปด้วย เพราะยิลมาชเติบโตมาในบริบทสังคมเยอรมัน เขาจึงมีแนวคิดและการใช้ชีวิตที่เป็นระบบระเบียบ และมักทะเลาะทะเลาะขานอยากมีหน้าที่การงานที่ต่างจากแรงงานชาวเดิร์กพลัดถิ่นอย่างพ่อและอาเม็ด พวกเขาทั้งสามจึงมักมีความเห็นไม่ลงรอยกัน และมีปากมีเสียงกันอยู่บ่อยๆ ซึ่งแม่ของอิลเธอก็รู้ว่าความไม่เข้าใจและความห่างเหินของชายทั้งสามจะทำให้เกิดเหตุร้ายแรงตามมา แต่ด้วยสถานภาพความเป็นภรรยาและความเป็นแม่ทำให้เธอรู้สึกระอึกระอ่วนใจและเลือกที่จะเงิบสะท้อนให้เห็นว่าภายในพื้นที่ครอบครัวของผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเดิร์ก สมาชิกครอบครัวที่เป็นผู้หญิงไม่ใช่ผู้ถูกกดขี่จากวิถีชายเป็นใหญ่ตามทัศนคติสังคมนิยมเยอรมันกระแสหลัก แท้จริงแล้วพวกเขามีความคิดเห็นต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวเช่นกัน แต่เพื่อรักษาความสงบสุขของพื้นที่ครอบครัวไว้ พวกเขาจึงเลือกที่จะไม่แสดงความคิดเห็นออกมาถ้าไม่จำเป็น

ผู้อ่านได้รับรู้ผ่านการวิเคราะห์สืบสวนของนักสืบเคมัลต่อไปอีกว่า นอกจากการเข้ามาอาศัยอยู่ในสังคมเยอรมันที่เป็นสังคมแปลกถิ่นจะทำให้สมาชิกในครอบครัวต้องเผชิญหน้าและดิ้นรนปรับตัวด้วยสถานภาพที่แตกต่างกันแล้ว การคอร์รัปชันและการค้ายาเสพติดโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสูงชาวเยอรมันยังสร้างความยุ่งยากุ่นวายให้ครอบครัวพลัดถิ่นครอบครัวนี้เลวร้ายลงกว่าเดิมด้วย โดยหลังจากนักสืบเคมัลได้ไปสืบหาความจริงในย่านสถานีรถไฟที่นายอาเม็ดเสียชีวิต และได้รู้ข้อมูลจากเพื่อนร่วมงานของอาเม็ดว่า ผู้ตายมีหญิงโสเภณีชาวเยอรมันที่มีท่าทางคล้ายตึดยาเสพติดเข้ามาติดพัน นักสืบเคมัลก็สันนิษฐานได้ไม่ยากว่าอาเม็ดและพ่อของอิลเธอคงจะทำงานขนส่งยาเสพติดร่วมกัน หลักฐานและข้อสงสัยหลายอย่างยังชี้ไปที่เจ้าหน้าที่ตำรวจชาวเยอรมันระดับสูงชื่อพัทท์และตำรวจรุ่นน้องของเขาอีกสองคนว่าน่าจะเป็นผู้คอยส่งยาเสพติดที่เป็นของกลางในคดีอื่นๆ ให้กับแรงงานชาวเดิร์กพลัดถิ่นทั้งสอง เนื่องจากพัทท์ซึ่งรับหน้าที่ดูแลคดีฆาตกรรมของนายอาเม็ด มีท่าทีจงใจปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับคดี และยังส่งตำรวจรุ่นน้องมาทำร้ายร่างกายและเปิดก๊ากฆาตกรรมวันใส่นักสืบเคมัลเพื่อหวังให้เขาหยุดสืบคดีด้วย นักสืบเคมัลรอดชีวิตมาอย่างหวุดหวิดและได้สืบต่อจนพบว่า อุบัติเหตุรถชนที่คร่าชีวิตพ่อของอิลเธอนั้นเป็นฝีมือของเจ้าหน้าที่ตำรวจพัทท์และพรรคพวก เนื่องจากพ่อของอิลเธอคิดจะเลิกค้ายา

เสพติดแล้วนั่นเอง การใช้ความรุนแรงและการลงมือฆาตกรรมชาวเดิร์กพลัดถิ่นโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจชาวเยอรมัน ทั้งสามไม่ได้เกิดขึ้นจากการเหยียดเชื้อชาติหรือชนชั้น แต่เป็นความพยายามในการปกปิดและตัดตอนไม่ให้คนพลัดถิ่นเหล่านี้มาเปิดโปงเครือข่ายอาชญากรรมของพวกเขาต่อสังคมเยอรมันที่เป็นพื้นที่บ้านของพวกเขาเอง

เหตุฆาตกรรมของพอลิเธอเมื่อสามปีก่อนได้รับการเปิดเผยความจริงไปแล้ว แต่เหตุฆาตกรรมของนายอาเม็ดที่ถูกแทงเสียชีวิตไม่ได้รับการเปิดเผยจนกระทั่งตอนจบของเรื่อง นั่นเพราะฆาตกรที่แท้จริงคือนายยิลมาซพี่ชาย เนื่องจากความไม่ลงรอยและความน้อยเนื้อต่ำใจที่มีต่อพ่อที่ไม่เคยใส่ใจตลอดเวลาที่ผ่านมา ประกอบกับน้องสาวคนเล็กที่ชื่อไอเซ่ได้ติดยาเสพติดเพราะนายอาเม็ด จึงเป็นชนวนเหตุสำคัญที่ทำให้นายยิลมาซลงมือก่อเหตุ สะท้อนให้เห็นว่าการใช้ความรุนแรงและการฆาตกรรมไม่ได้เกิดขึ้นแค่ระหว่างชาวเยอรมันกับผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเดิร์ก แต่ยังปรากฏให้เห็นในพื้นที่ครอบครัวพลัดถิ่นของอิลเธอเองด้วย โดยการใช้ความรุนแรงของนายยิลมาซชี้ให้เห็นความพยายามที่จะกำจัดสมาชิกครอบครัวอย่างอาเม็ดที่เป็นสาเหตุสำคัญต่อปัญหาครอบครัว และเป็นสิ่งกระตุ้นเตือนให้ยิลมาซรับรู้ถึงความห่างเหินระหว่างเขากับพ่อที่ทำให้เขาไม่อาจยึดโยงอัตลักษณ์พลัดถิ่นของเขากับพ่อได้ และทำให้ใจของยิลมาซรู้สึกขาดหายและเจ็บปวดจนต้องใช้เวลาความรุนแรงเข้ากดทับความรู้สึกดังกล่าว นอกจากนี้การที่ยิลมาซเติบโตในสังคมเยอรมันที่มีอคติด้านชาติพันธุ์ต่อผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเดิร์ก ทำให้เขาไม่อาจเข้าใจความยากลำบากและความอึดอัดใจที่พ่อและอาเม็ดต้องเผชิญในสังคมเยอรมันด้วย

ตลอดทั้งเรื่อง การบรรยายลักษณะอาชีพ วิธีการใช้ชีวิต และสภาพย่านที่อยู่อาศัยระหว่างตัวละครชาวเยอรมันกับตัวละครพลัดถิ่นเชื้อสายเดิร์กชี้ให้เห็นว่า ในขณะที่ตัวละครชาวเยอรมันมีหน้าที่การงานมั่นคง เช่น เป็นเสมียนหรือเป็นเจ้าของร้านค้า และได้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านจัดสรรหรืออพาร์ทเมนต์ที่เหมาะสม ตัวละครพลัดถิ่นเชื้อสายเดิร์กต้องอาศัยอยู่ในย่านเสื่อมโทรมและแออัดเพราะพวกเขาอาศัยร่วมกันเป็นครอบครัวขนาดใหญ่ โดยสมาชิกผู้ชายส่วนใหญ่จะทำอาชีพใช้แรงงานเช่นตัวละครผู้ตายอย่างอาเม็ด แต่ก็มีบางตัวละครอย่างยิลมาซที่มีความรู้ภาษาเยอรมันดีมากก็มุ่งมั่นที่จะเอาดีทางด้านสายงานวิชาการ ส่วนสมาชิกผู้หญิงก็จะไปเป็นแม่บ้านหรือรับจ้างทำความสะอาดเพื่อจะได้มีเวลากลับมาเลี้ยงดูลูกหลานที่บ้าน ลักษณะที่แตกต่างกันดังกล่าวหากมองเผินๆจะให้ภาพการกำหนดพื้นที่ของชนชั้นในสังคมเยอรมันว่า ปิดกั้นผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเดิร์กให้อยู่ในพื้นที่ชายขอบและอยู่ในชนชั้นที่ต่ำที่สุดของสังคม

อย่างไรก็ตาม ชาวเยอรมันและผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเดิร์กมีความสัมพันธ์กันมากกว่าเป็นแค่เจ้าของประเทศกับกลุ่มคนชายขอบ โดยมีหลักฐานอยู่หลายประการได้แก่ การที่เหตุฆาตกรรมเกิดขึ้นที่สถานีรถไฟซึ่งเป็นสถานที่ที่ทั้งชาวเยอรมันและผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเดิร์กต้องเดินทางสัญจรไปมาด้วยกัน การประกอบอาชีพพนักงานส่งของของผู้ตายอย่างอาเม็ดที่ต้องติดต่อสื่อสารกับชาวเยอรมันอยู่บ่อยครั้ง การดูแลความเรียบร้อยคนในพื้นที่ซึ่งรวมไปถึงผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเดิร์กของตำรวจชาวเยอรมัน รวมไปถึงการสืบสวนคดีต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเมืองแฟรงค์เฟิร์ตของนักสืบเคมาล ล้วนชี้ให้เห็นว่า ชาวเยอรมันและผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเดิร์กมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในชีวิตประจำวันและเชื่อมโยงถึงกันอย่างซับซ้อน มากกว่าแค่กลุ่มคนที่มีชาติพันธุ์แตกต่างกันสองขั้วตามทัศนคติสังคมเยอรมันกระแสหลัก โดยการเชื่อมโยงและการปฏิสัมพันธ์นี้ทำให้เกิดเครือข่ายสังคมเยอรมันร่วมสมัยในรูปแบบเฉพาะตัวเหมือนเป็นวงจรการทำงานร่วมกัน ยกตัวอย่างเช่น ในทัศนคติของสังคมเยอรมันกระแสหลัก ผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเดิร์กมีสิทธิ์แค้ในการทำงานใช้แรงงาน การขนส่งสินค้า และการเก็บกวาดทำความสะอาด ส่วนชาวเยอรมันส่วนใหญ่สามารถเป็นได้ถึงเสมียนไปจนถึงเจ้าหน้าที่รัฐระดับสูง แต่แท้จริงแล้วการใช้แรงงานและการขนส่งสินค้าของ

ผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเติร์กคือการทำงานต่อจากชาวเยอรมันกลุ่มหนึ่งไปให้อีกกลุ่มหนึ่ง และทำให้ระบบสังคมเยอรมันโดยรวมทำงานต่อไปได้อย่างไหลลื่น การเก็บกวาดทำความสะอาดของผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเติร์กเองก็ทำให้สถานที่ต่างๆ ของเยอรมนีตะวันตกเอื้อต่อการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างราบรื่นมากขึ้น และช่วยให้ระบบและองค์กรต่างๆ ของเยอรมนีได้หันไปมุ่งเน้นกับการพัฒนาสังคมด้านอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

ที่ว่า ด้วยอคติทางชาติพันธุ์ของสังคมเยอรมันกระแสหลักที่มีต่อผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเติร์ก ประกอบกับความเกลียดคร้านและความโลภของตัวละครชาวเยอรมันบางกลุ่มที่มีอำนาจรัฐอยู่ในมือ ทำให้ชาวเยอรมันกลุ่มนี้ละเลยที่จะมองเห็นประโยชน์ที่ดีของเครือข่ายการทำงานข้างต้นและหันมาใช้ความสัมพันธ์แบบชนชั้นระหว่างชาวเยอรมันเจ้าบ้านกับชาวเติร์กพลัดถิ่นที่มีสถานะเป็นคนชายขอบในการหาผลประโยชน์ให้กับพวกพ้องของตนเองแทน ยกตัวอย่างเช่น พัทท์ที่อาศัยความผิดที่พ่อของอิลเธอซบรตชนชายเยอรมันคนหนึ่งในสมัยที่พ่อและครอบครัวเข้ามาอยู่ในเยอรมนีตะวันตกใหม่ๆ ด้วยการยื่นข้อเสนอให้ชนสงยาเสพติดให้เขาแลกกับการไม่ส่งกลับประเทศตุรกี สะท้อนให้เห็นว่าพัทท์ไม่ได้ใช้อำนาจเจ้าหน้าที่ตำรวจในการควบคุมดูแลพื้นที่สังคมเยอรมัน แต่ใช้อำนาจของเจ้าบ้านในการข่มขู่และชักจูงผู้พลัดถิ่นที่มีสิทธิทางสังคมน้อยกว่าเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว การอาศัยวาทกรรมชนชั้นของพัทท์จึงทำให้เกิดเครือข่ายอาชญากรรมในพื้นที่สังคมเยอรมันร่วมสมัยขึ้นมาแทน

ผลจากเครือข่ายอาชญากรรมข้างต้นและความขัดแย้งทางด้านอัตลักษณ์พลัดถิ่นที่ได้รับอิทธิพลจากอคติด้านชาติพันธุ์ ทำให้ความรุนแรงที่ปรากฏในงานเขียนเรื่องนี้มีอยู่หลายระดับ ทั้งความรุนแรงทางคำพูดดูถูกเหยียดเชื้อชาติ ความรุนแรงทางการใช้กำลังทำร้าย และความรุนแรงในการฆ่าคน ในส่วนของความรุนแรงทางคำพูดเหยียดเชื้อชาตินั้นพบได้ในหลายฉากของนวนิยายเรื่องนี้ เช่น ฉากที่นักสืบเคมาลเข้าไปขอยืมงานและส้อมจากบริษัทบัญชีสัญชาติเยอรมันเก่าๆ ที่อยู่ในอาคารเดียวกันและนักสืบเคมาลแอบเปิดขวดสุราที่เหลืออยู่ครึ่งขวดของเจ้าหน้าที่คนหนึ่งขึ้นมาเพื่อดมกลิ่น เจ้าหน้าที่คนนั้นมาเห็นเข้าและได้กล่าวเสียดสีนักสืบเคมาลว่า ไม่คุ้นชินกับการอาศัยอยู่ในประเทศที่มีอารยธรรมแล้ว เพราะไม่มีใครในประเทศที่เจริญแล้วจะมารื้อค้นหรือจับต้องทรัพย์สินของผู้อื่นอย่างนี้นักสืบเคมาลทำอยู่ (Arjouni, 1987) หรือฉากที่นักสืบเคมาลถูกชายเยอรมันเดินถนนคนหนึ่งตะคอกใส่ หลังจากที่นักสืบเคมาลผลอเตะขวดเบียร์เปล่าๆ ไปถูกขาชายคนนั้นว่า ที่นี่คือประเทศเยอรมนีไม่ใช่ตุรกี ดังนั้นที่นี้ขวดเบียร์ควรจะอยู่ในถังขยะ และพวกคนเติร์กก็ควรไปทำงานเก็บขยะซะ (Arjouni, 1987) หรือในฉากที่นักสืบเคมาลไปมีเรื่องชกต่อยกับพวกนักเลงคัมบาร์ยานโสเภณี นักเลงพวกนั้นเรียกนักสืบเคมาลว่าเป็นไอ้พวกหนูเติร์กตัวแสบ (Kleine tuerkische Ratte) (Arjouni, 1987) ที่คล้ายคลึงกับที่ชาวเยอรมันเคยเรียกกลุ่มชาวยิวว่าเป็นหนูในสมัยสงครามโลกครั้งที่สองด้วย คำพูดดูถูกข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงอคติด้านชาติพันธุ์ที่ชาวเยอรมันส่วนใหญ่มีต่อผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเติร์ก และการกดทับให้ผู้พลัดถิ่นเหล่านี้ตระหนักถึงสถานะคนชายขอบของสังคมเยอรมัน และสังคมเยอรมันเจริญก้าวหน้ากว่าสังคมตุรกีลำหลังของผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเติร์ก

ในส่วนของการใช้กำลังทำร้ายร่างกาย เห็นได้ชัดในหลายๆ ฉากเช่นกัน เช่น การที่ตำรวจรุ่นน้องสองคนของพัทท์ใช้กำลังข่มนักสืบเคมาลปางตายและทำกรรมก้ำกัษพิษจนแทบจะเอาชีวิตไม่รอด ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเติร์กอย่างนักสืบเคมาลเองก็มีการใช้กำลังต่อสู้เพื่อป้องกันตัว ชักถามข้อมูล และจับกุมคนร้ายด้วยเหมือนกัน เช่นในฉากที่นักสืบเคมาลบุกเข้าไปในอพาร์ทเมนต์ของโสเภณีชื่อ ฮันนา เฮซท์ ที่เข้ามาติดพันนายอาเม็ดผู้ตาย และได้ใช้กำลังทุบศีรษะของแมงดาคูหูหญิงสาวจนสลบ ก่อนจะบังคับให้หญิงสาวเล่าเรื่องราวระหว่างเธอกับอาเม็ดผู้ตายให้ฟังโดยละเอียด หรือฉากที่นักสืบเคมาลใช้กำลังรุนแรงเพื่อจับกุมตัวหนึ่งในตำรวจ

รุ่นน้องสองคนและบังคับให้เขายอมคายความลับการค้ายาเสพติดและการฆาตกรรมของพรรคพวกตนเองด้วย และในส่วนของการใช้ความรุนแรงในการฆ่าคนก็คือ เหตุฆาตกรรมที่เกิดขึ้นกับพ่อของอิลเธอโดยกลุ่มตำรวจชาวเยอรมัน และเหตุฆาตกรรมที่เกิดขึ้นกับนายอามีร์ที่สถานีรถไฟที่กล่าวไปแล้วข้างต้น ซึ่งให้เห็นถึงผลกระทบจากเครือข่ายอาชญากรรมและการค้ายาเสพติดที่แฝงอยู่ในสังคมเยอรมันร่วมสมัย ตลอดจนวิกฤตอัตลักษณ์พลัดถิ่นของสมาชิกครอบครัวอย่างพ่อ อามีร์ และยิลมาซเองก็ส่งผลให้เกิดความรุนแรงในพื้นที่ “บ้าน” ได้ด้วยเช่นกัน

ประเด็นของการใช้ความรุนแรงและการลงมือฆ่าถูกเกริ่นไว้แล้วในฉากเปิดเรื่องว่า ไม่ใช่ชาติพันธุ์หรือชนชั้นที่เป็นตัวกำหนดว่าใครจะเป็นฆาตกรหรือเหยื่อเพราะการใช้ความรุนแรงและการฆาตกรรมแฝงอยู่ในธรรมชาติของจิตใจมนุษย์ทุกคน กล่าวคือ ในฉากนั้น เคมาลเริ่มต้นวันใหม่ด้วยการตบ (ฆ่า) แมลงที่บินมารบกวนการนอนหลับของเขา เขานึกในใจว่าไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากต้องฆ่า หลังฆ่าเสร็จ เขาก็ไปล้างมือและไม่ยอมมองเงาสะท้อนของตัวเองในกระจก การกระทำดังกล่าวซึ่งไปถึงตรรกะของการฆ่าได้ว่า เริ่มจากการที่บางอย่างรบกวนการดำเนินชีวิต และโจมตีหรือคุกคามเรา ในตอนแรกเราจะพยายามหลีกเลี่ยงแต่พอทนไม่ได้ก็ต้องฆ่า และหลังฆ่าก็จะพยายามลบร่องรอยออกไปจากร่างกาย และหลีกเลี่ยงที่จะมองเห็นตัวตนด้านมืดที่กระทำผิดของตน ผู้เขียนนวนิยายจึงต้องการโต้ตอบวาทกรรมเยอรมันกระแสหลักที่มองว่าชาวเติร์กพลัดถิ่นมีแนวโน้มชอบใช้ความรุนแรง โดยชี้ให้เห็นว่าคนทุกคน ไม่ว่าจะเป็นคนพลัดถิ่น เป็นเจ้าบ้าน เป็นคนเยอรมันหรือคนเติร์ก สามารถเป็นฆาตกรหรืออาชญากรได้ทั้งนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมที่เต็มไปด้วยการเหยียดเชื้อชาติ การแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว และการทุจริตคอร์รัปชันอย่างสังคมเยอรมันตะวันตกช่วงปลายยุค80 ที่ปรากฏในนวนิยาย

วาทกรรมชาติพันธุ์และการสืบสวนโดยคนชายขอบ

นอกจากการที่ทุกคนสามารถใช้ความรุนแรงและอาชญากรรมได้ ไม่ใช่แค่ชาวเติร์กพลัดถิ่นอย่างวาทกรรมสังคมเยอรมันกระแสหลักกล่าวอ้างแล้ว การให้ตัวละครนักสืบเชื้อสายเติร์กเป็นผู้ดำเนินเรื่องและเผยให้เห็นเครือข่ายอาชญากรรมและการฉ้อฉลในสังคมเยอรมัน ยังแหกขนบนวนิยายสืบสวนสอบสวนภาษาเยอรมันด้วย กล่าวคือ นวนิยายสืบสวนสอบสวนภาษาเยอรมันส่วนใหญ่จะมีตำรวจซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐเป็นตัวดำเนินเรื่องหลัก และสะท้อนให้เห็นค่านิยมของสังคมเยอรมันที่เน้นการเคารพกฎหมายและเชื่อฟังเจ้าหน้าที่รัฐ (Teraoka, 1999) แต่นวนิยายเรื่องนี้กลับให้ชายหนุ่มเชื้อสายเติร์กซึ่งถือเป็น “คนนอกคอก” ของสังคมเยอรมันกระแสหลักเป็นผู้ดำเนินเรื่อง โดยนิสัยของนักสืบคนนี้ยังแตกต่างจากตัวละครเอกที่เป็นนายตำรวจเยอรมันในนวนิยายสืบสวนสอบสวนภาษาเยอรมันเรื่องอื่นๆ อย่างสิ้นเชิง นอกเหนือจากที่นักสืบเคมาลมีเชื้อสายเติร์กแต่เกิดและเติบโตในเยอรมนีมาตลอดชีวิต และส่งผลให้อัตลักษณ์พลัดถิ่นของเขาไม่อาจจัดเข้าไปอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้แล้ว นักสืบเคมาลยังมีนิสัยแบบอเมริกันตะวันตก มีการใช้ภาษาถิ่นและใช้คำหยาบคาย ไม่หลีกเลี่ยงที่จะใช้ความรุนแรง เน้นความเป็นปัจเจกที่ทำอะไรโดยไม่สนใจใคร และต้องการให้คนทุกชนชั้นมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน (Teraoka, 1999) ซึ่งค่อนข้างตรงกันข้ามกับขนบธรรมเนียมเยอรมันที่เน้นเชิดชูความชอบธรรมของฝ่ายรัฐ (Teraoka, 1999) และการที่ผู้อ่านต้องติดตามเรื่องราวผ่านสายตาของนักสืบเชื้อสายเติร์ก ที่พวกเขาเคยมองว่านอกคอกและแปลกถิ่นนั้น ทำให้พวกเขาได้รับมุมมองใหม่ๆ ของชาวเติร์กพลัดถิ่นและชาวเยอรมันเชื้อสายเติร์กที่ต่างจากขนบเยอรมันเดิมๆ อีกด้วย

การโต้ตอบวาทกรรมชาติพันธุ์ของสังคมเยอรมันกระแสหลักในงานเขียนเรื่องนี้ยังแสดงให้เห็นผ่านการประกอบอาชีพนักสืบเอกชนของเคมาล การมีอาชีพนักสืบเกิดขึ้นในสังคมเยอรมันที่ผู้คนมักเชื่อมั่นในระบบ

ราชการและการปกครองดูแลสังคมอย่างมากถือเป็นการทำทายนานาจักรรัฐในทางหนึ่ง ตลอดจนการเผชิญหน้ากันระหว่างตำรวจเยอรมันกับนักสืบเคมาลในหลายต่อหลายฉากระหว่างการสืบสวนคดีทำให้เห็นว่า กระบวนการยุติธรรมของเยอรมันต่อคนพลัดถิ่นไม่มีประสิทธิภาพ ไม่เช่นนั้นนักสืบเคมาลคงไม่ต้องมาตามสืบคดีอยู่เช่นนี้ โดยตลอดทั้งเรื่อง การสืบสวนหาความจริงของเคมาลยังใช้วิธีฉลาดแกมโกงและเต็มไปด้วยเล่ห์เหลี่ยมเพื่อจะได้ไล่ตามข้อมูลที่ถูกซ่อนอยู่ในเครือข่ายอาชญากรรมของชาวเยอรมัน ทั้งการปลอมตัวหลอกเจ้าหน้าที่รัฐบ้าง การลอบเข้าไปเป็นลูกค้ายาในร้านอาหารและบาร์ในย่านโสเภณีที่ผู้ตายเสียชีวิตบ้าง หรือการอาศัยความช่วยเหลือจากตำรวจเยอรมันที่เกษียณอายุชื่อเลิฟฟ์บ้าง โดยเฉพาะการอาศัยความช่วยเหลือจากตำรวจเยอรมันวัยชราคนนี้ยังมีนัยยะที่แสดงให้เห็น “การสืบทอด” ตำแหน่งผู้เรียกร้องความยุติธรรมในสังคมเยอรมันให้เป็นของนักสืบเคมาล ผู้มีอัตลักษณ์ชาวเยอรมันเชื้อสายเติร์กต่อจากเจ้าหน้าที่รัฐของเยอรมนีที่มักจะเป็นตัวเอกในนวนิยายสืบสวนสอบสวนตามขนบนิยายเยอรมันกระแสหลักด้วย กล่าวคือ เหมือนผู้เขียนนวนิยายจะชี้เป็นนัยว่าระบบยุติธรรมดั้งเดิมของรัฐเยอรมันนั้นไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้กับสถานการณ์ร่วมสมัย แต่ควรส่งต่อให้ชาวเติร์กพลัดถิ่นที่เป็นคนขับไวด มีวิธีการที่ชาญฉลาด ทันยุคทันสมัยในการตามจับคนร้ายในสังคม และแก้ไขปัญหาสังคมที่กำลังเสื่อมโทรมและมีอันตรายซ่อนอยู่หลายชั้นแบบตาต่อตา ฟันต่อฟันเช่นนักสืบเคมาลมากกว่า เพราะบางครั้งยังต้องมีการใช้ความรุนแรงอย่างศิลปะการป้องกันตัว และการใช้อาวุธปืนเพื่อต่อสู้และตามจับกุมคนร้ายด้วย

จุดเด่นอีกประการในการให้นักสืบเคมาลเป็นผู้สืบสวนคดีเกี่ยวกับผู้พลัดถิ่น คือทำให้ผู้อ่านได้เห็นภาพของผู้คนที่ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมเยอรมันตะวันตกปลายยุค 80 ที่หลากหลายและไม่ได้มีแค่กลุ่มชาวเยอรมันกระแสหลักหรือกลุ่มคนชายขอบอย่างผู้พลัดถิ่นเท่านั้น เนื่องจากตัวละครนักสืบเคมาลต้องเข้าไปสืบหาข้อมูลในหลายๆ พื้นที่ซึ่งไม่ใช่ที่ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทั่วไปจะนำผู้อ่านเข้าไปสัมผัสได้ ทั้งย่านเสื่อมโทรมของผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเติร์กที่สะท้อนวิถีชีวิตครอบครัวใหญ่ของผู้พลัดถิ่น ความแออัดและสกปรกของพื้นที่ดังกล่าว ทั้งย่านสถานีรถไฟที่ผู้คนเดินทางสวนกันไปมา ภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่รถไฟและการใช้เวลาว่างเล่นไพ่ของกลุ่มพนักงานขนส่งสินค้าชาวเยอรมันที่ใช้แต่ภาษาถิ่นในการพูดคุยกัน ทั้งย่านโสเภณีใจกลางเมืองแฟรงค์เฟิร์ตที่มีทั้งหนุ่มน้อยหนุ่มใหญ่ชาวเยอรมัน ทั้งที่มาจากชนบทและหนีภรรยา เข้ามาเที่ยวหาความสำราญและปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศกันอย่างคึกคัก ภาพร้านอาหารฟาสต์ฟู้ดเก่าๆ ไทรมๆ ริมทางที่ใช้เป็นที่ทานข้าวและหาลูกค้ายาบรรดาโสเภณีชาวเยอรมัน ไปจนถึงย่านหมู่บ้านจัดสรรแถบชานเมืองของชาวเยอรมันชนชั้นกลางที่ดำเนินชีวิตตามแบบชนบเยอรมันดั้งเดิม นั่นคือ ทานอาหารตรงเวลาทั้งสามมื้อ ดูแลสวนในสนามหญ้าหน้าบ้าน และนั่งหวนคิดถึงชีวิตการทำงานในสมัยก่อน สถานที่ต่างๆ เหล่านี้ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพพื้นที่เมืองแฟรงค์เฟิร์ตขณะนั้นได้ชัดเจนขึ้นว่าประกอบไปด้วยผู้คนหลากหลายเชื้อชาติและหลายวิถีชีวิตที่สัมพันธ์กันในทางใดทางหนึ่งอยู่ตลอดเวลา การเดินทางของนักสืบเคมาลสู่พื้นที่ต่างๆ เหล่านี้ได้เชื่อมพื้นที่เหล่านี้ไว้ด้วยกัน และทำให้ผู้อ่านไม่รู้สึกรู้ว่าพื้นที่สังคมกระแสหลักและพื้นที่ชายขอบที่ชัดเจนในโลกของความเป็นจริง นอกจากนี้ ในเรื่องของความสามารถในการใช้ภาษาเยอรมันเองก็ไม่อาจจะใช้เป็นปัจจัยในการคัดแยกชาวเยอรมันและผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเติร์กได้อย่างง่ายดายอีกเช่นกัน เห็นได้จากภาษาถิ่นที่หลากหลายของตัวละครชาวเยอรมันที่เป็นเจ้าของภาษาหลักเอง และภาษาเยอรมันมาตรฐานของตัวละครนักสืบเชื้อสายเติร์กอย่างเคมาลและตัวละครพลัดถิ่นเชื้อสายเติร์กอย่างยิลมาซพี่เขยของผู้ตายด้วย

ชื่อเรื่อง *Happy Birthday, Tuerke!: ein kayankaya-roman* ที่ผู้เขียนนวนิยายตั้งขึ้นเป็นการแสดงนัยยะสำคัญที่ว่าผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเติร์กอย่างนักสืบเคมาลได้ถือ “กำเนิด” ขึ้นในสังคมเยอรมันร่วมสมัยแล้ว และเป็น การถือกำเนิดที่น่าสมควรแห่งการเฉลิมฉลอง เพราะเขาจะช่วยเปิดโปงและตีแผ่ด้านเลวร้ายและข้อฉ้อฉลของสังคมเยอรมันร่วมสมัยผ่านมุมมองของคนชายขอบที่ผู้เขียนนวนิยายเชื่อว่า เป็นมุมมองที่ให้ภาพพื้นที่สังคมเยอรมันได้ กว้างขวาง และเข้าถึงต้นตอของปัญหาสังคมได้ชัดเจนกว่ามุมมองของชาวเยอรมันกระแสหลักที่ยังไม่ครอบคลุม และยังมีอคติทางชาติพันธุ์แฝงอยู่มากได้

สรุป

เรื่องราวการสืบสวนสอบสวนปัญหาของผู้พลัดถิ่นเชื้อสายเติร์กที่ปรากฏในงานเขียนเรื่อง *Happy Birthday, Tuerke!: ein kayankaya-roman* นี้ ได้กลับหัวกลับหางวาทกรรมเรื่องเล่าของสังคมเยอรมันกระแสหลักที่มีต่อชาวเติร์กพลัดถิ่นอย่างสิ้นเชิง กล่าวคือ งานเขียนได้สะท้อนให้เห็นชาวเติร์กพลัดถิ่นและชาวเยอรมันเชื้อสายเติร์กที่มีหลากหลายประเภท มากกว่าแค่ชายเติร์กพลัดถิ่นที่ชอบใช้กำลังและความรุนแรง และหญิงชาวเติร์กพลัดถิ่นที่ถูกกดขี่และกลายเป็นเหยื่อ โดยผู้พลัดถิ่นแต่ละคนเองก็มีอาชีพและมีเป้าหมายในชีวิตที่แตกต่าง กันไป แต่เป็นที่น่าเศร้าที่พวกเขาต้องกลายเป็นเหยื่อของสังคมเยอรมัน ทั้งในแง่ของการเหยียดเชื้อชาติ และในแง่ ของผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนมากที่สุดสำหรับปัญหาสังคมเสื่อมโทรมและอาชญากรรมในเยอรมนีร่วมสมัย โดยที่ ความสัมพันธ์เชิงครอบครัวของพวกเขาถูกคุกคามและทำลายด้วยเครือข่ายอาชญากรรมที่เป็นระบบระเบียบของ คนเยอรมันที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่การงานระดับสูง (Teraoka, 1999) อาจกล่าวสรุปได้ว่า “อาชญากรรม” ที่ ร้ายแรงที่สุดของสังคมเยอรมัน ไม่ใช่การที่มีชาวเติร์กพลัดถิ่นเข้ามาคุกคามสังคมเยอรมัน แต่เป็นการที่สังคม เยอรมันพยายามกดทับและกำจัดผู้พลัดถิ่นเหล่านี้ออกไปจากพื้นที่ของตน และยิ่งผลิตซ้ำชุด วาทกรรมชาติพันธุ์ เติร์กเพื่อหล่อเลี้ยงทัศนคติการหวาดกลัวคนต่างชาติ โดยไม่มองว่าแท้จริงแล้ว ชาวเติร์กพลัดถิ่นและชาวเยอรมันเชื้อสายเติร์กก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคมเยอรมันปัจจุบันเช่นกัน

เอกสารอ้างอิง

- Arjouni, Jakob. 1987. *Happy Birthday, Tuerke: ein kayankaya-roman*. Zurich, Diogenes.
- Fullbrook, Mary. 1996. *Germany for the Germans?: Citizenship and nationality in a divided nation*. Citizenship, Nationality and Migration in Europe, London, Routledge, pp. 88 -105.
- Mandel, Ruth. 2008. *Cosmopolitan Anxieties: Turkish Challenges to Citizenship and Belonging in Germany*. Duke University Press.
- Parkes, Stuart. 1997. *Understanding contemporary Germany*. London, Routledge.
- Teraoka, Arlene, Akiko. 1999. *Detecting Ethnicity: Jakob Arjouni and the Case of the Missing German Detective Novel*. The German Quarterly, University of Minnesota, pp. 265-284.